

[Wilhelm.]

at når vi siger, at alt andet lige betyder denne stramning en forøgelse af arbejdsløsheden på årsbasis med 30.000, så er det, som jeg sagde, i princippet den samme beregning og den samme argumentation, som finansministeren og regeringen benyttede den modsatte vej rundt sidste år, da der var tale om lempelser af finanspolitikken, da der var tale om afgiftslettelser osv., dog med den forskel, at de tal, vi har benyttet, er mere realistiske. Hvis man benyttede de samme tal, som regeringen påberåbte sig sidste år, så skulle vi hævde, at det, regeringen nu har lagt frem, faktisk giver en forøgelse af arbejdsløsheden på ca. 50.000 helårsarbejdere.

I økonomiministerens indlæg synes jeg især man skal hæfte sig ved tilsagnet til hr. Lembourn om, at regeringen gerne vil se på boligudgiften i pristallet og eventuelt kigge på en ændring på det punkt. Jeg mener, at det er en yderst foruroligende indrømmelse, for der er næppe tvivl om, hvad vej den ændring i givet fald skulle gå, i lyset af alt det andet, vi her har set. Jeg mener, vi skal benytte enhver lejlighed til at gøre lønarbejderne opmærksom på den angrebsmulighed, der ligger også på det felt, og som jo hurtigt kan vise sig at blive af større betydning end både de to procent og dyrtidsreglerne i øvrigt.

Det, der blev sagt som begrundelse, at det jo slæbte meget bagefter, er en yderst slet begrundelse, og det ved økonomiministeren formentlig. Hvad man i den nuværende situation kunne og fra socialdemokratiets side burde sige om boligpostens indregning i pristallet, det er tværtimod, at de mest drastiske stigninger i boligudgifter, der foregår i øjeblikket, nemlig dem, der foregår ved, at gamle, udtjente udlejningsboliger konverteres til ejerboliger og kommer til at koste 3-4 gange så meget som hidtil, de overhovedet ikke registreres i pristallets boligpost, fordi denne alene går på lejeboligerne, og de trækkes jo netop ud af den sektor, der hedder lejeboliger. Det var noget, som socialdemokratiet måske kunne have interesseret sig for, men det er jo næppe det, der ligger i økonomiministerens tilsagn om at ville se på boligposten i pristallet.

En anden bemærkning fra økonomiministeren har jeg derimod grund til at takke for. Den var ganske vist ikke så meget hen-

vendt til os som til den anden side i salen, men det, vi fik at vide, var, at med hændelserne i december 1967 da forhindrede I, sagde økonomiministeren, da forhindrede I indkomspolitik i den næste halve snes år. Det havde han sagt dengang, og det kom til at slå til. Jeg takker. Jeg mener, det bekræfter os i, at det var rigtigt, hvad vi gjorde i december 1967. Vi har dermed været med til at forhindre det, som socialdemokratiet og de borgerlige kalder indkomspolitik, i den 10 års periode, og jeg tror i og for sig, der er noget om det. Så kan vi kun føle os bekræftet i, at det var korrekt, hvad vi gjorde dengang, og vi vil gerne være med til at opnå det samme for en ny 10 års periode.

Man har diskuteret lidt betydningen af sluterklæringen i forliget. Hr. Poul Hartling har været inde på det, økonomiministeren har været inde på det, statsministeren har været inde på, at det betød jo stort set, at næste finanslov var klaret på forhånd, hele næste overenskomstperiode var klaret på forhånd. Jeg synes, der er grund til at få det lidt mere præciseret på ganske konkrete områder. Hvad betyder det rent faktisk med denne binding, gensidige binding, i den sidste erklæring i forligsteksten? Betyder det for eksempel, at de ting, som har været inde i forhandlingerne, men åbenbart med velberåd hu er taget ud, ikke kan rejses af noget enkelt af de fire partier, selv om der eventuelt skulle kunne findes et andet flertal for dem? For det, det her drejer sig om der konkret har været forhandlet, som har stået i teksten, men er blevet taget ud, det er bl. a. de 600 mill. kr. til beskæftigelsesarbejder. Det er bl. a. dette at sikre, om ikke de 8.000 almennyttige boliger, så i hvert fald noget flere end dem, der nu vil blive, ved at strække landsbyggefonden, ved at nedsætte kravet om landsbyggefondsfinansiering fra 8 pct. af anskaffelsesprisen til 6 pct. af anskaffelsesprisen. Det har jo stået der og er blevet taget ud.

Betyder dette, at man nu ikke må ændre på forligets forudsætninger, at socialdemokratiet har afskåret sig fra at rejse disse ting og eventuelt finde et andet flertal for dem? Det synes jeg vi skal have at vide.

Betyder det, at de bremser på huslejestigningen, som boligministeren som sagt har lavet PR på i månedsvis, men som ikke er